

VII.

Горско хоро по сръбъ ношъ.

Викътъ малко попристана;
Нашій вожда пакъ захвана
Нѣщо да ни заръчва,
Окол' да ся оглѣдва.
„— Момци ! да научимъ наша дрѣвность,
„Да подклѣдемъ наша рѣвность,
„Добрѣ случай ми имаме,
„Въ згодно мѣсто — намираме.
„Голямъ огънь накладете,
„Турски тѣла донесети ;
„Тяхъ въвъ огънь да запалимъ,
„Горско хоро да направимъ,
„Окол' него да играйми,
„Турска рода да ругайми :
„Хайди сега подкачете,
„Низ' урвата хванете ;
„Да мжквите тѣлата,
„Да н' осмърдѣтъ гората :
„Почистете оня хѣлмъ,
„Грозный отъ кървавъ долъ.
„Да ни кварѣтъ тѣзи поганци,
„Чиста горска атмосфера ;
„Некъ да помнѣтъ Османци
„Ускошкаго наша рода.
„Нека горѣтъ мрженици,
„Нека страдать и мрътавци,
„Тѣхни тѣла мършяви,